



# Prästvigningstal

2019-01-05 i Stockholm, av kyrkoherde Sten Rydh

I Guds, Faderns, + Sonens och den helige Andes, namn.

## **Bön.**

O du Helge Ande, kom till oss in,  
Med nåd och frid i dina trognas hjärtan bliv  
Din levande kärlekslåga där upptänd och uppehåll,  
Du som av alla tungomål och land församlar folken  
I Herren Jesu Kristi tro endräkteliga.  
Halleluja! Halleluja! (Sv. Ps. 132)

## **Predikotext (Ef. 4:1-11).**

*Därför uppmanar jag er, jag som är en fånge i Herren, att leva värdigt den kallelse ni har fått. 2 Var alltid ödmjuka och milda, var tålmodiga och overseende med varandra i kärlek. 3 Gör allt ni kan för att bevara Andens enhet genom fridens band: 4 en kropp och en Ande, liksom ni kallades till ett hopp vid er kallelse, 5 en Herre, en tro, ett dop, 6 en Gud som är allas Far, han som är över alla, genom alla och i alla.*

*7 Men var och en av oss har fått nåden så som Kristus fördelade gåvan. 8 Därför heter det: Han steg upp i höjden, han tog fångar och gav människorna gåvor. 9 Det att han steg upp, vad innebär det om inte att han också steg ner till jorden? 10 Han som steg ner är också den som steg upp över alla himlar för att uppfylla allt.*

*11 Och han gav några till apostlar, andra till profeter, andra till evangelister och andra till herdar och lärare, 12 för att utrusta de heliga till att fullgöra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp 13 tills vi alla når fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son, som en fullvuxen man med ett mått av mognad som motsvarar Kristi fullhet.*

## **1. Prästämbetet förutsätter Andens enhet**

Aposteln S:t Paulus uppmuntrar oss alla att som kristna leva värdigt den kallelse vi har fått. Vi har olika kallelser i våra jordiska uppgifter. Somliga är kallade som föräldrar att uppfostra sina barn, andra är kallade som ensamstående att leva i denna kallelse i bön och kärlek. Som barn är vi kallade att studera flitigt och lyda våra föräldrar och visa dem vördnad. Som vuxna är vi kallade att utföra vårt arbete både i hemmet och på arbetsplatsen. Men som kristna är vi särskilt kallade till det allmänna prästadömet, där vi genom dopet är iklädda Kristus och har som uppgift att vittna om honom för världen. Då gäller särskilt att vi håller fast vid Andens enhet, vilken består i att vi troget håller oss till Guds Ords lära.

När vi nu idag firar en stor glädje- och högtidsdag är det för att särskilt lyfta fram läran om det heliga prediko- eller prästämbetet och för att inviga en ung man till denna uppgift. Detta ämbete eller denna tjänst är särskilt instiftad av Gud för att den kristna kyrkan skall ha Guds ord rent och klart ibland sig och sakramenten förvaltade enligt Kristi instiftelse. Jesus själv kallade apostlarna och bestämde att de och deras efterträdare, biskopar,

präster, herdar och lärare skall vara verksamma intill den yttersta dagen och Han har lovat att vara med dem och hela kyrkan ”*alla dagar intill tidens ände*” (Matt. 28:20).

Aposteln säger att vi skall göra allt vid kan för att bevara Andens enhet. Vi skall i kyrkan inte ha en rad motstridiga läror, utan vara förenade i samma bibliska lära. Det skall därför vara ”*en kropp och en Ande, liksom ni kallades till ett hopp vid er kallelse, en Herre, en tro, ett dop, en Gud som är allas Far, han som är över alla, genom alla och i alla.*” (v. 3-6)

## 2. Prästämbetet är en Guds befallning

När Paulus lämnade biskopen Titus på Kreta var det för att han skulle ordna det som ännu fattades, nämligen att på varje plats insätta herdar och lärare (Tit. 1:5). Och när Paulus hade missionerat på sin första missionsresa och många hade blivit omvända till Kristus vände han tillbaka till alla platserna och insatte präster på varje ort. ”*I varje församling utsåg de äldste åt dem, och efter bön och fasta överlämnade de dem åt Herren som de hade kommit till tro på*” (Apg. 14:23). Paulus och Barnabas gjorde detta i gemenskap med församlingarna, ty det ord som används för att ”utvälja eller utse” betyder att man valde prästerna med hjälp av handuppräckning.

Att prästämbetet verkligen är befallt av Gud framgår vidare av orden till biskoparna eller de äldste (prästerna) i Efesus. Paulus skriver: *Ge akt på er själva och hela den hjord där den helige Ande har satt er som ledare, till att vara herdar för Guds församling som han har köpt med sitt eget blod* (Apg. 20:28). Dessa präster var kallade som äldste eller biskopar genom människor, men ändå säger aposteln att de hade blivit insatta av den Helige Ande, av Gud själv. Detta beror på att Jesus själv har kallat apostlarna och deras efterföljare och sagt: *Den som hör er, han hör mig* (Luk. 10:16). Detta gällde först och främst de tolv apostlarna, evangelisterna och Paulus, som var kallade att tala och skriva Guds ord. De var på ett särskilt sätt utrustade med Anden och inspirationens gåva. Men Jesus bad inte bara för apostlarna utan också för dem som genom deras ord kommer till tro. ”*Men jag ber inte bara för dem, utan också för dem som kommer att tro på mig genom deras ord*” (Joh. 17:20).

Aposteln ger också tydliga anvisningar om hur de män skall vara, som kallas till ämbetet (1 Tim. 3, Tit. 1). De skall vara kända för ett kristet liv och får inte vara nyomvända. De skall vara väl skickade att undervisa i Guds ord och de skall också kunna vederlägga dem som säger emot, alltså avslöja och bekämpa de falska lärarna, som hotar att föra Guds församling vilse. De skall också vaka över alla de själar de har blivit anförtrodda. Detta sker både genom kristen undervisning, bön, förmaning och varning, men också genom tröst och kärlek och kristet ledarskap. I detta sägs tydligt att *inte alla skall träda upp som lärare, ty de skall få en desto strängare dom* (Jak. 3:1).

## 3. Prästämbetet är en Guds gåva

Vår text säger att *Kristus for upp i höjden, tog fångar och gav människorna gåvor*. Detta handlar om Kristi uppståndelse och himmelfärd. Genom sin död och sin uppståndelse har Kristus besekrat djävulen och gett andliga gåvor till alla människor. Detta är först och främst nådens gåva, syndernas förlåtelse i kraft av Kristi ställföreträdande lidande och död. Genom uppståndelsen har han så förvärvat rättfärdighet för hela världen, och denna gåva ger han oss här och nu genom nådens medel. Så blir var och en som tror rättfärdiggjord och får förlåtelse för alla sina synder. För att evangelium i ordet och sakramenten så skall komma till alla människor har Gud inrättat prästämbetet. Det står ju att han gav dessa gåvor åt människorna, och så räknas det upp: *profeter, evangelister, herdar och lärare*. Dessa är innehavare av det bibliska läroämbetet. Bibeln använder många olika namn för dessa, t.ex. *präster, äldste, biskopar,*

*församlingsföreståndare, änglar m.m.* De kan ha olika uppgifter men förenas ändå i samma ämbete. Syftet med detta ämbete är att det i alla tider skall finnas arbetare, som arbetar med predikan, undervisning och sakramentsförvaltning i Guds rike. Jesus säger därför: "*Skörden är stor, men arbetarna är få. Be därför skördens Herre att han skickar ut arbetare till sin skörd* (Luk. 10:2)."

Vi får idag särskilt tacka Herren att han nu besvarar våra böner genom att sända en ny arbetare till denna skörd. Amen.

### **Bön.**

O Herre Gud, himmelske Fader! Vi prisar dig för din Sons evangelium och tackar dig av hjärtat för att du har instiftat det heliga *predikoämbetet*. Vi ber dig nu särskilt för denne din nye tjänare, som vi idag får inviga till denna tjänst och ber att du med din Helige Ande på ett särskilt sätt ville vara med honom i hans arbete med att studera ordet, predika och lära det och förvalta de heliga sakramenten till människors salighet. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Psalmer: 132, 133, 134, 135, 222, 223, 224 (1937 års sv. psalmbok)